

242

Beschikking van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 25 april 1986, houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor kwik

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

Overwegende dat uitvoering moet worden gegeven aan de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 8 maart 1984, betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor kwiklozingen afkomstig van andere sectoren dan de elektrolyse van alkalichloriden (84/156/EEG) (Pb EG 1984, L 74/49);

dat het gewenst is de uitvoering van die richtlijn te doen geschieden in een regeling die mede strekt ter uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 maart 1982, betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor kwiklozingen afkomstig van de sector elektrolyse van alkalichloriden (82/176/EEG) (Pb EG 1982, L 81/29) en van de aanvulling van bijlage IV van de Overeenkomst inzake bescherming van de Rijn tegen chemische verontreiniging, betreffende kwiklozingen van installaties voor elektrolyse van alkalische chloorverbindingen (Trb. 1983, 53);

dat daartoe de beschikking van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 16 juni 1983, Stb. 294, ter uitvoering van de laatstgenoemde richtlijn en van die aanvulling dient te worden vervangen door een regeling ter uitvoering van de drie genoemde volkenrechtelijke besluiten;

Gelet op artikel 1a, eerste, tweede en derde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Stb. 1981, 573);

Besluit:

Artikel 1

Onder het verwerken van kwik wordt verstaan elk industrieel proces waarbij kwik of kwikbevattende stoffen worden vervaardigd of gebruikt, of waarbij kwik of kwikbevattende stoffen vrijkomen.

Artikel 2

Ten aanzien van een bedrijf dat kwik verwerkt, geldt voor het brengen van kwik in oppervlaktewateren als ten hoogste toelaatbare gewichtshoeveelheid de grenswaarde die overeenkomt met de waarde die het resultaat is van de toepassing van de beste bestaande technieken. Daarbij geldt ten aanzien van een bedrijf, behorende tot een van de in de bij dit besluit behorende bijlage I vermelde bedrijfstakken de in die bijlage voor

die bedrijfstak aangegeven grenswaarde, bepaald op de in de bij dit besluit behorende bijlage II aangegeven wijze, als ten hoogste toelaatbare gewichtshoeveelheid.

Artikel 3

In afwijking van artikel 2 gelden voor het brengen van kwik in oppervlaktewateren als ten hoogste toelaatbare gewichtshoeveelheden ten aanzien van:

- a. een bedrijf, behorende tot de in bijlage I, onder 1, genoemde bedrijfstak, dat vóór 22 maart 1982 in werking is gebracht en waarin na die datum de capaciteit voor het verwerken van kwik niet aanzienlijk is uitgebreid: de in bijlage I, onder 1, voor zodanige bedrijven aangegeven waarde, bepaald op de in bijlage II aangegeven wijze;
- b. een bedrijf, behorende tot één of meer der in bijlage I, onder 2 tot en met 5, genoemde bedrijfstakken, dat vóór 12 maart 1984 in werking is gebracht en waarin na die datum de capaciteit voor het verwerken van kwik niet aanzienlijk is uitgebreid: tot 1 juli 1989: de voor zodanige bedrijven in bijlage I, onder 2 tot en met 5, per bedrijfstak aangegeven grenswaarde, bepaald op de in bijlage II aangegeven wijze;
- c. een bedrijf, behorende tot een andere dan de in bijlage I genoemde bedrijfstakken, dat vóór 12 maart 1984 in werking is gebracht en waarin na die datum de capaciteit voor het verwerken van kwik niet aanzienlijk is uitgebreid: de grenswaarde die op 1 juli 1986 overeenkomt met de waarde die het resultaat is van de toepassing van de beste bestaande technieken.

Artikel 4

De beschikking van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 16 juni 1983, Stb. 294, houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor kwik, wordt ingetrokken.

Artikel 5

1. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 juli 1986.
2. Zij wordt in het Staatsblad geplaatst.

's-Gravenhage, 25 april 1986

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. Winsemius

Uitgegeven de *twintigste* mei 1986

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Bedrijfstak	Grens- waarden ¹	Voor bedrijven als bedoeld in artikel 3	
		onder a	onder b, tot 1 juli 1989
1. Elektrolyse van alkalichloriden waar- bij cellen met kwikkathoden worden gebruikt:	0,5	1,0	
maar vanuit één chloorproductie- eenheid niet meer dan:	0,5	0,5	
2. Chemische bedrijven die kwik- katalysatoren gebruiken:			
a. voor de produktie van vinylchloride:	0,1		0,2
b. in andere produktieprocessen:	5		10
3. Fabricage van kwikkatalysatoren voor de produktie van vinylchloride:	0,7		1,4
4. Fabricage van organische en anorganische kwikverbindingen (met uitzondering van kwikkatalysatoren als bedoeld onder 3):	0,05		0,1
5. Fabricage van kwikhoudende primaire batterijen:	0,03		0,05

- ¹ a. De grenswaarden worden uitgedrukt:
- voor de onder 1 genoemde bedrijfstak: in grammen kwik per ton geïnstalleerde capaciteit voor de produktie van chloor;
 - voor de onder 2, sub a, genoemde bedrijfstak: in grammen kwik per ton geïnstalleerde capaciteit voor de produktie van vinylchloride;
 - voor de onder 2, sub b, en de onder 3, 4 en 5 genoemde bedrijfstakken: in grammen kwik per kilogram verwerkt kwik (indien de hoeveelheid verwerkt kwik niet kan worden bepaald, wordt uitgegaan van de hoeveelheid kwik, die in het bedrijf kan worden verwerkt).
- b. De grenswaarden geven de hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid kwik aan die per dag, gemiddeld over een maand berekend, mag worden geloosd. Daarbij geldt dat de hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid op één dag voor de onder 1 genoemde bedrijfstak ten hoogste vier maal en voor de andere genoemde bedrijfstakken ten hoogste twee maal de in de tabel aangegeven waarde mag bedragen.
- c. De grenswaarden gelden, tenzij anders is aangegeven, op het punt waar het kwik bevattende afvalwater het terrein van het betrokken bedrijf verlaat.

Bij het bepalen van de in de artikelen 2 en 3 van dit besluit vermelde grenswaarden is uitgegaan van de volgende wijze van meting en bemonstering:

1. De afwijking in de meting van de hoeveelheid geloosd afvalwater (in m³/dag) bedraagt ten hoogste 10%.
2. De bemonstering van het afvalwater wordt zodanig uitgevoerd dat een dagmonster wordt verkregen dat qua samenstelling representatief is voor de per dag geloosde totale hoeveelheid afvalwater.
3. De frequentie van meting en bemonstering is zodanig dat een representatief beeld wordt verkregen van de hoeveelheid kwik die gedurende een maand wordt geloosd.
4. De meting wordt uitgevoerd in het monster als zodanig, zonder dat daaruit bezinkbare of opdrijvende bestanddelen zijn verwijderd. De methode voor het meten van kwik is de vlamloze atomaire absorptiespectrometrie, toegepast na een passende conservering en zodanige voorbehandeling van het monster dat rekening is gehouden met de vooroxydatie van kwik en de daarop volgende reductie van mercuri-ionen Hg (II). De analyse wordt zodanig uitgevoerd dat wordt voldaan aan de volgende eisen ten aanzien van de precisie en de systematische afwijking:
 - a. de precisie: tweemaal de waarde van de standaardafwijking van een serie meetuitkomsten is kleiner dan, of gelijk aan 20%¹;
 - b. De systematische afwijking: het verschil tussen de werkelijke waarde en de waarde van het rekenkundig gemiddelde van een serie meetuitkomsten is kleiner dan, of gelijk aan 20%¹.

Voor de vaststelling van de precisie en de systematische afwijking van de toegepaste meetmethode wordt gebruik gemaakt van een oplossing waarin kwik voorkomt in een nauwkeurig bekende concentratie die ten hoogste 10% mag afwijken van 0,005 mg/l. De serie meetuitkomsten als bedoeld onder a en b bestaat uit ten minste tien enkelvoudige meetuitkomsten. Deze meetuitkomsten worden verkregen uit metingen, verricht door dezelfde waarnemer met dezelfde middelen en dezelfde hulpstoffen, onder zoveel mogelijk gelijke omstandigheden.

Bijlagen I en II behorend bij de ministeriële regeling van 25 april 1986 houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor kwik.

Mij bekend,

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. Winsemius

¹ Deze percentages zijn betrokken op de waarde van 0,005 mg/l.

TOELICHTING

Algemeen

Op 1 juli 1983 trad in werking de beschikking van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 16 juni 1983, Stb. 294, houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor kwik. Met deze beschikking werd uitvoering gegeven aan de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 maart 1982¹ betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor kwiklozingen afkomstig van de sector elektrolyse van alkalichloriden (82/176/EEG), alsmede aan de aanvulling van bijlage IV van de Overeenkomst inzake de bescherming van de Rijn tegen chemische verontreiniging, betreffende kwiklozingen van installaties voor de elektrolyse van alkalische chloorverbindingen (Trb. 1983, 53). Inmiddels heeft de Raad van de Europese Gemeenschappen op 8 maart 1984² eveneens een richtlijn vastgesteld betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor kwiklozingen afkomstig van andere sectoren dan de elektrolyse van alkalichloriden (84/156/EEG). Deze richtlijn vormt de aanleiding om de eerderevermelde ministeriële beschikking van 16 juni 1983 te vervangen. Uit een oogpunt van overzichtelijkheid wordt er namelijk de voorkeur aan gegeven, grenswaarden voor kwiklozingen afkomstig van de sector elektrolyse van alkalichloriden en van de andere sectoren, in één ministeriële regeling op te nemen. Een wijziging van de ministeriële beschikking van 16 juni 1983 zou bijzonder ingrijpend zijn geweest; een vervanging lag daarom veel meer voor de hand. Met de onderhavige ministeriële regeling wordt tevens vooruitgelopen op de binnenkort te verwachten aanvaarding van de aanvulling van bijlage IV van de Overeenkomst inzake de bescherming van de Rijn tegen chemische verontreiniging, betreffende kwiklozingen afkomstig van andere sectoren dan de elektrolyse van alkalichloriden.

De genoemde richtlijnen geven invulling aan de bepalingen van de richtlijn 76/464/EEG van 4 mei 1976³ betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd. Bij deze richtlijn werd overwogen dat de verontreiniging van het oppervlaktewater door het lozen van stoffen die vallen onder de bij die richtlijn gevoegde lijst 1 – de zogenaamde zwarte lijst stoffen – geheel moet worden beëindigd en dat daartoe overgegaan zal worden tot de vaststelling van emissiegrenswaarden alsmede van de daarbij behorende meetmethoden en de termijnen waarbinnen aan die grenswaarden moet zijn voldaan.

De regeling is gebaseerd op de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en wel op artikel 1a, derde lid. Op grond van dat artikel geschiedt de vaststelling van grenswaarden en van de termijnen waarbinnen die moeten worden bereikt, ter uitvoering van internationale overeenkomsten of van besluiten van volkenrechtelijke organisaties, door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer bij ministerieel besluit dat in het Staatsblad bekend gemaakt wordt.

De onderhavige regeling richt zich zowel tot de vergunningverlenende instanties als rechtstreeks tot de bedrijven waarin kwik of kwikbevattende stoffen worden verwerkt. Enerzijds dient het vergunningverlenende gezag, overeenkomstig artikel 1, vijfde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, aan de vergunning voorschriften te verbinden waarbij de bepalingen van het besluit in acht worden genomen.

Anderzijds is het de justitiabelen op grond van artikel 1b van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, verboden bij het lozen van het kwikbevattende afvalwater in oppervlaktewater de bepalingen van dit besluit te overtreden. Dit laatste is van belang voor vergunninghouders te

¹ Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 81/29 van 27 maart 1982.

² Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 74/49 van 17 maart 1984.

³ Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 129 van 18 mei 1976.

wier aanzien nog geen aanpassing van de vergunningvoorschriften heeft plaatsgevonden.

In de onderhavige regeling worden ten dele verschillende bepalingen opgenomen voor bedrijven die na de datum van kennisgeving van de respectieve richtlijnen met de verwerking van kwik of kwikbevattende stoffen zijn begonnen of waarin na die datum de capaciteit voor deze verwerking aanzienlijk is uitgebreid, en bedrijven die vóór die datum met deze verwerking zijn begonnen en die hun capaciteit niet aanzienlijk (te denken ware aan uitbreiding met minder dan 25%) hebben uitgebreid. De richtlijnen verplichten ertoe dit verschil tussen nieuwe en bestaande bedrijven aan te brengen en geven als peildatum aan de datum van kennisgeving van de richtlijnen; voor de richtlijn met betrekking tot de sector elektrolyse van alkalichloriden (82/176/EEG) was deze datum 22 maart 1982 en voor de richtlijn met betrekking tot de andere sectoren (84/156/EEG), 12 maart 1984. (Laatstgenoemde richtlijn dateert van 8 maart 1984, doch de kennisgeving vond vier dagen later plaats).

De verplichtingen genoemd in artikel 2 ten aanzien van «nieuwe» bedrijven gelden voor alle bedrijven die kwik of kwikbevattende stoffen verwerken. Voor deze bedrijven zijn geen hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheden vastgelegd maar is aangegeven dat als grenswaarde moet worden gehanteerd die waarde die door de toepassing van de beste bestaande technieken kan worden verkregen. Daarbij is tevens aangegeven dat voor bedrijven behorende tot bedrijfstakken genoemd in bijlage I deze waarde in ieder geval niet hoger mag zijn dan de in die bijlage voor die bedrijven aangegeven grenswaarden. Deze grenswaarden moeten bereikt zijn op de datum van inwerkingtreding van deze regeling, welke is bepaald op 1 juli 1986. Tot die datum blijft de eerder vermelde beschikking van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 16 juni 1983, houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor kwik, van toepassing.

Voor de bestaande bedrijven is overeenkomstig de uitgevoerde internationale besluiten een onderscheid gemaakt tussen bedrijven die behoren tot de bedrijfstakken genoemd in de bij dit besluit behorende bijlage I en bedrijven die behoren tot andere hier niet genoemde bedrijfstakken. Voor de bestaande bedrijven die behoren tot de in bijlage I, onder 1, genoemde bedrijfstak is een grenswaarde aangegeven die behalve wanneer het gaat om één chloorproductie-eenheid permanent een factor 2 verschilt met die van de nieuwe bedrijven behorende tot die bedrijfstak. Voor de bestaande bedrijven die behoren tot de overige in bijlage I genoemde bedrijfstakken zijn grenswaarden aangegeven die tot 1 juli 1989 soepeler zijn dan de grenswaarden voor de nieuwe bedrijven. Vanaf 1 juli 1989 is er voor de bedrijfstakken 2, 3, 4 en 5 geen verschil in grenswaarden meer tussen nieuwe en bestaande bedrijven. Voor de niet in de bijlage genoemde bedrijfstakken gelden de grenswaarden die door toepassing van de op 1 juli 1986 beste bestaande technieken verkregen kunnen worden.

In de richtlijn met betrekking tot de andere sectoren dan de elektrolyse van alkalichloriden (84/156/EEG) zijn voor de bedrijven behorende tot de bedrijfstakken «industrie van non-ferrometalen; bedrijven voor de terugwinning van kwik; winning en raffinage van non-ferrometalen» alsmede voor de «inrichtingen voor de behandeling van kwikhoudende toxische afvalstoffen» slechts de waarden voor de hoogst toelaatbare concentratie vermeld. Zoals hierna uiteen wordt gezet zijn deze waarden in de onderhavige regeling niet overgenomen. Derhalve worden deze bedrijfstakken in bijlage I van de regeling niet genoemd. De bedrijven in Nederland die onder deze bedrijfstak ressorteren vallen dus onder de werking van artikel 3, onder c, van deze regeling.

Met betrekking tot de in deze regeling voorgeschreven toepassing van de beste bestaande technieken kan het volgende worden opgemerkt. Op dit moment wordt per individueel bedrijf in de desbetreffende lozingsvergunning de beste bestaande techniek in het algemeen berekend in maximale gewichtshoeveelheden kwik, uitgedrukt als de hoogst toelaatbare concentratie bij een in die vergunning vastgelegd debiet. In het algemeen kan worden gesteld dat deze gewichtshoeveelheden zijn gebaseerd op een hoogst toelaatbare concentratie in het te lozen water van 0,01 à 0,05 mg kwik per liter.

In de komende jaren zal door middel van onderzoek getracht worden de beste bestaande technieken meer concreet aan te geven. Het ligt in de bedoeling de beste bestaande techniek per bedrijfstak c.q. stof aan te geven; ook de daarbij behorende emissieniveaus kunnen dan worden vastgelegd. Een en ander zal telkens voor zover dat nodig is worden aangepast aan de ontwikkelingen van de techniek. Dit laatste is vooral van belang voor de nieuwe bedrijven. Bij deze bedrijven zijn de beste bestaande technieken die gelden op het moment van oprichting van het bedrijf, beslissend. Voor de bestaande bedrijven die behoren tot de niet in de bijlage genoemde bedrijfstakken, is, zoals reeds eerder gesteld, de datum van 1 juli 1986 bepalend. Nieuwe technische ontwikkelingen kunnen wel reden zijn om de vergunning aan te passen en derhalve strengere grenswaarden te stellen dan de onderhavige regeling.

In de regeling worden voor de bestaande bedrijven behorende tot de in de bijlage I genoemde bedrijfstakken alleen de hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheden vastgelegd. De richtlijnen bevatten ook normen voor de hoogst toelaatbare concentratie kwik in het te lozen water. Deze zijn in de regeling niet overgenomen. Terwijl de grenswaarden voor de geloosde hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid in acht genomen worden, zal de concentratie per bedrijf verschillen, afhankelijk van de hoeveelheid gebruikt water. De richtlijn gaat er daarom eveneens van uit dat de aangegeven hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheden dan te allen tijde bepalend zijn. Wel zullen in de individuele lozingsvergunning voorschriften worden opgenomen met betrekking tot de hoogst toelaatbare concentratie, die afgeleid wordt van de hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid.

Bij de onderhavige regeling worden de grenswaarden die als maximaal toelaatbaar bij de richtlijn zijn vastgesteld, in de Nederlandse wetgeving geïncorporeerd. Dat betekent niet dat, waar voor bedrijven reeds scherpere waarden gelden, nu een verlichting van eisen mogelijk is; de kaderrichtlijn waarop de beide uitgevoerde kwikrichtlijnen berusten – de hiervoor genoemde richtlijn betreffende de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen in het aquatisch milieu – bepaalt dat de verontreiniging van het aquatisch milieu door toepassing van de richtlijn niet mag toenemen.

Deze regeling is niet het goede kader om uitvoering te geven aan artikel 4 van de richtlijn die betrekking heeft op de andere sectoren dan de elektrolyse van alkalichloriden (84/156/EEG).

Het betreft hier de verplichting voor de lidstaten om specifieke programma's op te stellen voor lozingen van kwik uit velerlei bronnen die geen industriële bedrijven zijn en waarop de in de richtlijn bedoelde grenswaarden in de praktijk niet kunnen worden toegepast. Deze programma's dienen onder andere de meest passende maatregelen en technieken te omvatten voor de vervanging, het terughouden en het hergebruik van het kwik. In verschillende kaders wordt hieraan gewerkt. Zo zal de Coördinatiecommissie Uitvoering Wet verontreiniging oppervlaktewateren (CUWVO) binnenkort een rapport uitbrengen over de afvalwaterproblematiek van ziekenhuizen. Hierin worden onder meer

aanbevelingen gedaan om de verontreiniging door kwik uit gebroken thermometers terug te dringen. Voorts zal de CUWVO aanbevelingen doen voor de terughouding van kwik in amalgaam bij de inrichtingen voor tandheelkunde. Over de sanering van de afvalwaterlozingen van laboratoria heeft de CUWVO al een rapport met aanbevelingen uitgebracht.

Van belang is voorts het in 1984 gestarte project «Klein Chemisch Afval». Doel van dit project is om uiterlijk 1 januari 1987 een doelmatige en milieuhygiënisch verantwoorde verwijderingsstructuur voor kleine hoeveelheden chemische afvalstoffen van bedrijven en probleemstoffen uit particuliere huishoudens operationeel te doen zijn. Kwikhoudende batterijen en thermometers alsmede amalgaam krijgen in dit kader verhoogde aandacht. Enerzijds zullen speciale verwijderingskanalen tot stand worden gebracht, anderzijds zal met branche-organisaties, zoals de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde, worden gesproken over gezamenlijke probleemoplossing.

Tenslotte dient melding gemaakt te worden van de overeenkomst die ik in november 1985 het gesloten met producenten en importeurs van kwikoxydebatterijen. Bedoeling is dat deze batterijen binnen vier jaar zijn vervangen door batterijen met een veel lager gehalte aan kwik.

TOELICHTING OP DE BIJLAGEN

Bijlage I

– noot 1, onder a, derde gedachtenstreepje.

In het geval dat het niet duidelijk is welke de werkelijke hoeveelheid verwerkt kwik is of welke hoeveelheid kwik in het bedrijf kan worden verwerkt, wordt uitgegaan van de productiecapaciteit zoals die is aangegeven in de lozingsvergunning of in de lozingsaanvraag.

– noot 1, onder c.

De grenswaarden gelden, tenzij anders is aangegeven, op het punt waar het kwik bevattende afvalwater het bedrijfsterrein verlaat. Hiermee wordt bedoeld dat het gaat om de gewichtshoeveelheid kwik in het totale volume effluent, ongeacht het aantal lozingspunten vanaf het bedrijfsterrein.

Bijlage II

De in de bijlage I aangegeven grenswaarden zijn gebaseerd op de in bijlage II aangegeven meetmethode.

Met gebruikmaking van de hieronder beschreven formules kan worden bepaald of de lozingen onder de voorgeschreven grenswaarden blijven.

Bedrijfstak 1

De hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid kwik die per ton geïnstalleerde capaciteit chloor vanuit één chloorproduktie-eenheid* per dag gemiddeld over een maand geloosd mag worden:

$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^{i=n} K_i \sum_{o=1}^{o=p} C_{io} A_{io}$$

De hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid kwik die per ton geïnstal-
leerde capaciteit chloor vanaf het tot één bedrijf behorende terrein per
dag gemiddeld over een maand geloosd mag worden:

$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \left(\sum_{j=1}^k C_{ij} A_{ij} + \sum_{l=1}^m K_{il} \right)$$

Bedrijfstak 2a

De hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid kwik die per ton productie-
capaciteit van vinylchloride per dag gemiddeld over een maand geloosd
mag worden:

$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \left(\sum_{j=1}^k C_{ij} A_{ij} + K_i \right)$$

Bedrijfstakken 2b t/m 5

De hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid kwik die op het punt waar
het afvalwater het bedrijfsterrein verlaat, per kilogram verwerkt kwik per
dag gemiddeld over een maand geloosd mag worden:

$$\frac{1}{nM} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^k C_{ij} A_{ij}$$

De in deze formules gebruikte symbolen staan voor de daarachter
vermelde eenheden:

- i = een meetdag van de betreffende maand;
- n = aantal dagen in de betreffende maand;
- j = een effluentstroom gemeten op de grens van het bedrijfsterrein;
- k = totaal aantal effluentstromen gemeten op de grens van het
bedrijfsterrein;
- l = een chloorproductie-eenheid op het tot één bedrijf behorende
terrein;
- m = totaal aantal chloorproductie-eenheden op het tot één bedrijf
behorende terrein;
- o = een effluentstroom van een chloorproductie-eenheid* gemeten op
de chloorproductie-eenheidsgrens;
- p = totaal aantal effluentstromen van een chloorproductie-eenheid*
gemeten op de chloorproductie-eenheidsgrens;

C_{ij} = concentratie aan kwik over een periode van 24 uur in een debiet proportioneel monster op de dag i van de betreffende maand in stroom j gemeten op de grens van het bedrijfsterrein (g/m^3);

A_{ij} = volume effluent op de dag i van de betreffende maand in stroom j , gemeten op de grens van het bedrijfsterrein (m^3);

C_{io} = concentratie aan kwik over een periode van 24 uur in een debiet proportioneel monster op dag i van de betreffende maand in stroom o gemeten op de chloorproductie-eenheidsgrens (g/m^3);

A_{io} = volume effluent op de dag i van de betreffende maand in stroom o gemeten op de chloorproductie-eenheidsgrens (m^3);

K_1 = ten aanzien van bedrijfstak 1: geïnstalleerde chloorproductiecapaciteit van één chloorproductie-eenheid* op dag i van de betreffende maand (geïnstalleerde chloorproductiecapaciteit per jaar gedeeld door 365 dagen). (ton); ten aanzien van bedrijfstak 2a: productiecapaciteit van vinylchloride op dag i van de betreffende maand (productiecapaciteit van vinylchloride per jaar gedeeld door 365 dagen), (ton);

K_{ii} = geïnstalleerde chloorproductiecapaciteit van de chloorproductie-eenheid i op de dag i van de betreffende maand, (ton);

M = gewichtshoeveelheid kwik dat is verwerkt of kan worden verwerkt per jaar gedeeld door het aantal dagen in dat jaar waarop kwik of kwikbevattende stoffen zijn verwerkt (kg).

Met betrekking tot de in bijlage II aangegeven analyse-methode wordt toepassing aanbevolen van de voorschriften van de door het Nederlands Normalisatie-instituut opgestelde gestandaardiseerde methoden, normblad NEN 6449, 1e druk, november 1981.

In de richtlijn met betrekking tot de andere sectoren dan de elektrolyse van alkalichloriden (84/156/EEG) wordt gesteld dat er een vereenvoudigde controleprocedure kan worden ingesteld voor industriële bedrijven die niet meer dan 7,5 kg kwik per jaar lozen. In deze regeling is slechts aangegeven van welke controleprocedure is uitgegaan bij het vaststellen van de in bijlage I genoemde hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheden. Om na te gaan of aan de gestelde eisen wordt voldaan wordt derhalve aanbevolen deze controleprocedure in de praktijk en bij het voorschrijven van meetmethoden in de vergunningen te gebruiken. Het voorschrijven van een vereenvoudigde controleprocedure in bepaalde gevallen in deze regeling is dus niet nodig; het bevoegd gezag kan zelf beslissen of met een vereenvoudigde procedure kan worden volstaan.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. Winsemius

* Indien meerdere chloorproductie-eenheden zijn aangesloten op een tot het bedrijf behorende zuiveringsinstallatie, worden die productie-eenheden als één chloorproductie-eenheid beschouwd.